

**KU PAMIĘCI WSZYSTKICH ZMARIYCH...
ŚPIESZMY SIĘ KOCHAĆ LUDZI TAK SZYBKO
ODCHODZĄ...**

Szkoła Medyczna - Policealne Studium Zawodowe
w Biłgoraju

“Dla tych, którzy odeszli” – Gellnerowa Danuta

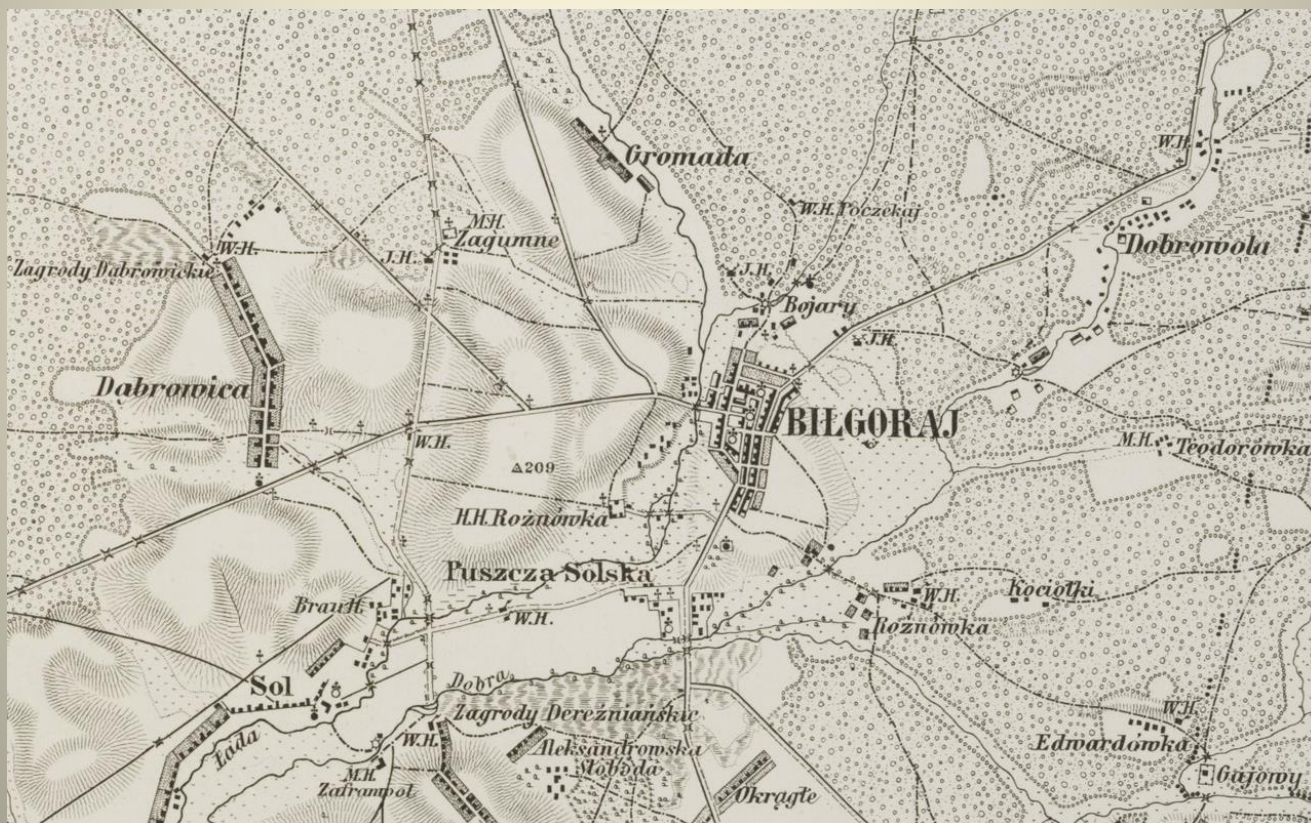
Dla tych
którzy odeszli w nieznany świat,
płomień na wietrze
kołysze wiatr.

Dla nich tyle kwiatów
pod cmentarnym murem
i niebo jesienne
u góry

Dla nich
harcerskie warty
i chorągiewek
gromada,
i dla nich ten dzień –
pierwszy dzień listopada.

Spacer szlakiem lokalnych miejsc pamięci Biłgoraja

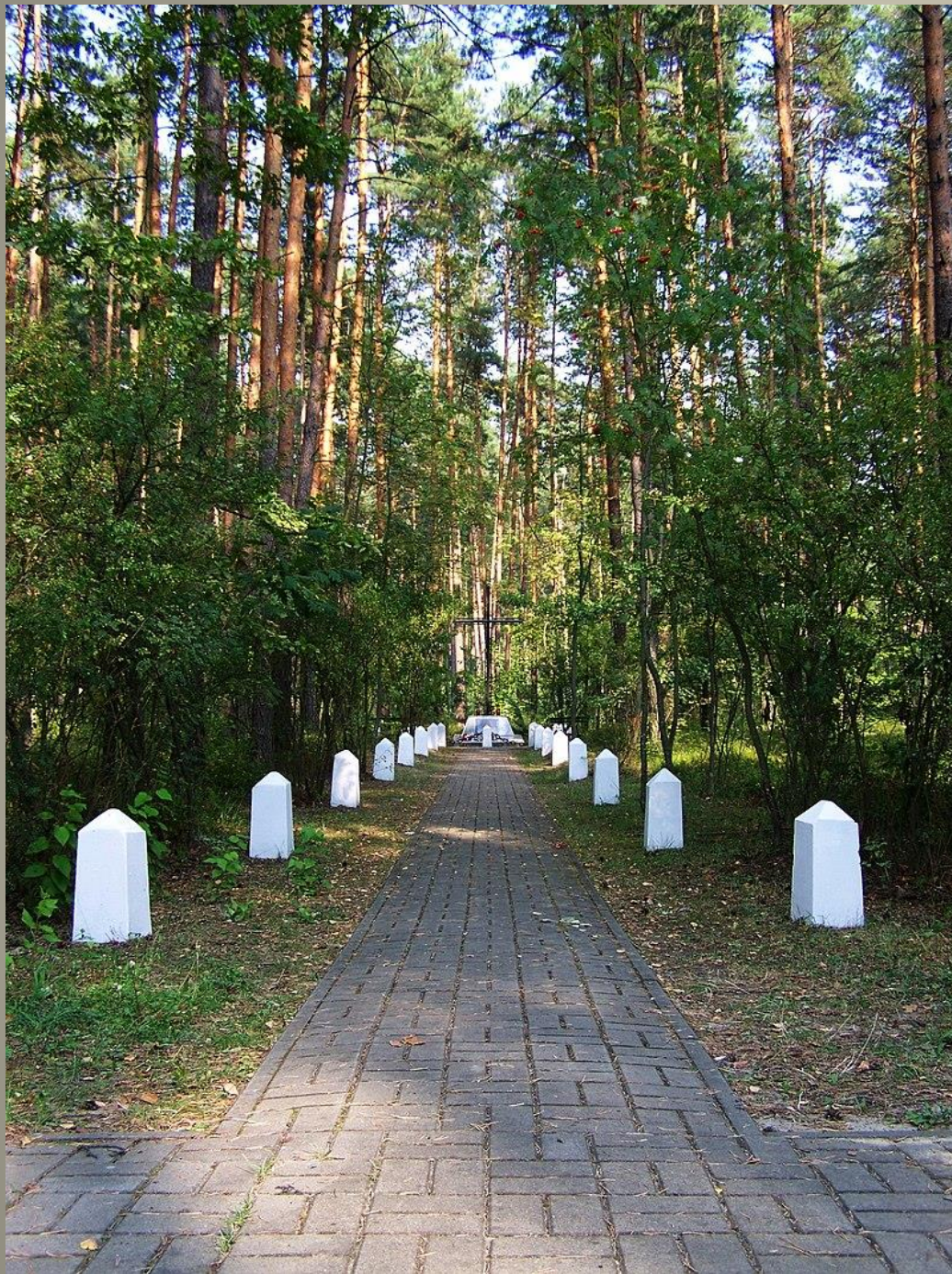

Obelisk upamiętniający miejsce, gdzie w latach okupacji niemieckiej funkcjonował hitlerowski obóz dla wysiedlanych mieszkańców Biłgorajszczyzny oraz partyzantów - jeńców wojennych

Pomnik w miejscu synagogi oraz żydowskiego cmentarza, zniszczonych w czasie okupacji niemieckiej

Alejka i krzyż w miejscu zbrodni na Rapach

Krzyż w miejscu
egzekucji 63
partyzantów, jeńców
bitwy pod Osuchami,
zamordowanych na
Rapach przez
hitlerowców
w 1944 roku.

Kwatera z I i II Wojny Światowej na cmentarzu przy ul. Lubelskiej w Biłgoraju

Dawny cmentarz wojenny z okresu I wojny światowej znajduje się na terenie obecnego cmentarza przy ulicy Lubelskiej 52.

W czasie II wojny światowej także dokonywano tu pochówków. Obecnie tworzy on kwaterę składającą się z kopca, mogił zbiorowych oraz mogił imiennych i bezimiennych, żołnierzy, partyzantów i uchodźców, ofiar I i II wojny

Ratusz oraz Pomnik Bohaterów, Partyzantów i Bojowników
o Wolność i Polskę - tzw. *Karabiny*
nawiązujący do losów miasta i regionu w latach 1939-1944,
ustawiony przed wejściem do Ratusza

Ławeczka Singera,
upamiętniająca wychowanego
w Biłgoraju noblistę

Szeroko o Biłgoraju pisał
wychowywany w nim Izaak Baszewis
Singer. Realia Biłgoraja i ziemi
biłgorajskiej były dla tego noblisty
źródłem inspiracji do wielu
z najświetniejszych dzieł – chociażby
utworów *Szatan*
w Goraju, *Sztukmistrz*
z Lublina, *Gimpel Głupek*.

Pomnik Ignacego Krasickiego z 1820 na Skwerze Saskim

O mieście pisał m.in. biskup Ignacy Krasicki. W Opisanu podróży z Warszawy do Biłgoraja - Liście do ks. Stanisława Poniatowskiego m.in. żartobliwie przeklinał złą jakość dróg i przepastność okolicznych lasów, a jednocześnie zwracał uwagę na znaczenie rzemiosła sitarskiego.

*Zaszczyt jego wieloraki: sławne w sita i
przetaki.*

(...)

*Kraj górzysty i nieplodny,
Nocleg, popas niewygodny,
Przewodniki bałamutne,
Droga ciasna, lasy smutne.*

(...)

*Bogdaj się człowiek dobry w tych stronach nie
gnieździł,
bogdaj tysko wygnaniec tymi Ścieżki jeździł!*

*Ignacy Krasicki, Opisanie podróży z
Warszawy do Biłgoraja (...).*

Prezentację opracowała:

Pani Marta Pogudz